

mindelige Love, men i § 74 er der Tale om særegne Begunstigelser, som ere tilstaaede enkelte Personer eller enkelte Stiftelser, som have ganske Charakteren af Privilegier (I Scherning: So, men jeg anerkjender dem ikke). Det kan gjerne være at jeg heller ikke vil gjøre det, men Tingen er, at der er mange forskjellige Slags Privilegier, personlige og reelle, og det turde vel være muligt, at der iblandt de mange Privilegier, hvorom her er Tale — jeg kan ikke her give nærmere Oplysninger i saa Henseende, men maa henvise til et Tillæg, der findes til Commissionsbetænkningen, hvor der er opregnet en heel Masse Bevillinger — kunde findes saadanne, som kunne siges at være af en halv contractmæssig Art. Hvorvidt det vil befindes, derom tør jeg ikke udtale nogen Dom, men det er klart, at de ere af saa høit forskjellig Beskaffenhed, at det fortjener nærmere Undersøgelse, om det ikke bliver nødvendigt at gjøre særegne Undtagelser fra det, som jeg erkjender for at burde være Grundsætningen i alle disse Forhold, nemlig, at Begunstigelser bør bortfalde. Jeg skal tilføie, at blandt de Bevillinger, der nævnes i § 74, ere ogsaa Begunstigelser, der grunde sig paa Lov, men hvad er det for Undtagelser, man herved har havt for Die? Det er ikke saadanne Undtagelser, som ved almindelige Love ere indrømmede store Klasser i Samfundet, men derimod Undtagelser, der ved Lov ere gjorte med Hensyn til særegne almeenvigtige Instituter. Nu kan det vel være, at disse Undtagelser ogsaa maae falde bort, men det har en særegen Side, og det fortjener nærmere Undersøgelse, om ikke disse Instituter ere af en saadan Beskaffenhed, at deres Virksomhed til Skade for det Almindelige vilde lammes, hvis man berøvede dem disse Stempel-Begunstigelser. Jeg skal f. Ex. nævne Creditforeningerne; det er et Spørgsmaal, som kan gribe dybt ind i betydelige Interesser,

om det er betimeligt at hæve de særlige Begunstigelser, der ere tilstaaede Creditforeninger, Baner o. s. v. Men, hvorom Alting er, da ere de Begunstigelser, her er Tale om i Forslagene under Nr. 21 og 23, af en ganske anden Art, end de Undtagelser, hvorom der er Tale i § 74, og man kan her uden Betænkning have ved almindelig Lov, hvad der er statueret ved almindelig Lov, men jeg troer ikke, at det gaaer an i en almindelig Lov ved et Pennestrøg at ophæve alle mulige Arter af Privilegier, uden, at have undersøgt, om der ikke maatte være særegne Omstændigheder tilstede, der ville gjøre det betænkeligt eller urigtigt at hæve dem overfor de enkelte Personer eller Stiftelser o. s. v., hvem de maatte være tilstaaede. — Endnu kun et Par Ord med Hensyn til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Ake Valgfreds (Scherfig), der talte for det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 29 og som gaaer ud paa, at Mulkten i § 36 skal nedsettes. Det var jo fornemmelig Modtagerne af Sluttedler, hvis Tare han havde for Die. Jeg maa nu bemærke, at for det Første troer man, at der vil være sørget for de mulig ukyndige Parter derved, at man forudsætter, at det er Sluttedler, der ere udstedte af Mæglere, hvorom der er Tale, idet man antager, at Mæglerne ikke ville undlade for deres egen Skyld at udstede en Slutteddel paa Stempelpapir, naar de ellers udsætte sig for et betydeligt Ansvar, og heller ikke ville undlade at gjøre de Parter, der have overladt dem Ordningen af deres Anliggender, opmærksomme paa, for hvilket Ansvar de udsætte sig, naar de ikke afbenyttede det behøvrige stemplede Papir. Hvad dernæst særligt Modtageren angaaer, da fremgaaer det af § 78, at han kan frie sig for ethvert Ansvar ved inden en vis Tid, nemlig 3 Uger, at indsende Sluttedlen.